

Armilla beix

Museu actual:

Museu de Badalona

Cronologia:

1960-1969

Gènere:

Dona

Procedència:

Catalunya

L'armilla combina dos teixits, beix i blanc, de punt. Creuada per davant i cordada amb doble botonada, de tres botons per banda, dels quals només tres són funcionals i els altres tres decoratius. Es tracta d'una peça en la que el patró i la confecció són les principals protagonistes, ja que no hi ha ornamentació aplicada. La peça beix crea una disposició geomètrica sobre el cos, a mode de pitrera, cobrint les espatlles i tota la part davantera, i acabant amb una forma apuntada sobre la cintura. No hi ha ni pines ni costadets, ja que el patronatge i la disposició de les peces fan aquesta funció, eliminant-los. Les úniques pines existents es troben sobre les espatlles, per tal d'emmotllar la peça, de teixit rígid, a la corba de l'esquena. El teixit emprat té molt de cos, agafant molt de protagonisme en la peça. Tant l'escot, tallat en V, com totes les costures, estan perfectament rematades amb un doble voraviu beix, que en reforça les línies tectòniques. Aquest tipus de solucions eren molt habituals durant els anys 60 del segle XX, moment en el què la moda femenina simplificà molt les seves formes, remarcant l'interès per la construcció de les peces. Peça donada al Museu de Badalona pels nebots del dissenyador: Jaume Algarra Postiu i Carme Roca.

Creador:

Pedro Rovira Planas

Firma:

Pedro Rovira - Barcelona

Pere Rovira i Planas, conegut com a Pedro Rovira (Badalona, 1921 - Barcelona, 1978), va abandonar els estudis de medicina per a dedicar-se a la costura. L'any 1948 va fundar la seva primera casa de modes a la Plaça Gal·la Placídia de Barcelona, que anys més tard traslladà a la Rambla del Prat. L'any 1957 va presentar la seva col·lecció a l'Exposició Internacional de Berlín, el 1964 va entrar a formar part de la Cooperativa d'Alta costura i l'any següent va presentar la seva col·lecció al Pavelló espanyol de la Fira Internacional de Nova York. A partir dels anys 70 va iniciar una línia de confecció prêt-à-porter, però va continuar amb l'alta costura. També va crear la marca P R Difusión en associació amb la comercial de teixits Cadena.

El dissenyador, que va morir prematurament als 57 anys, va ser un referent durant els anys 60 i els 70. Rovira tenia predilecció per les línies pures, sobretot en les peces de dia. Les seves creacions destaquen per la nitidesa de les línies i els jocs de color, una bona construcció i una costura impecable.

Any:

C. 1968

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària civil femenina

Tacte:

Suau

Rugós

Color:

Blancs

Marrons

Ornamentació:

Voraviu

Botons

Material:

Llana

Enllaços externs:

<http://www.mecd.gob.es/mtraje/colecciones/moda-indumentaria/indumentaria-contemporanea/Pedro-rovira-vestido.html>

<http://www.mecd.gob.es/mtraje/exposicion/temporales/historico/2017/Pedro-Rovira.html>

Hemeroteca:

<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1974/05/23/pagina-49/34214726/pdf.html?search=%22Pedro%20Rovira%22>
<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1974/05/23/pagina-45/33583538/pdf.html?search=%22Pedro%20Rovira%22>
<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1970/09/08/pagina-45/34329830/pdf.html?search=%22Pedro%20Rovira%22>
<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1970/09/08/pagina-3/34320960/pdf.html?search=%22Pedro%20Rovira%22>
<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1966/04/07/pagina-45/34345016/pdf.html?search=%22Pedro%20Rovira%22>

Bibliografia:

AMBROSE, GAVIN; Harris, Paul. Diccionario visual de la moda. Barcelona: Gustavo Gili, 2008.

BANDRÉS OTO, MARIBEL. El vestido y la moda. Barcelona: Larousse, 1998.

BAUDOT, FRANÇOIS. La moda en el siglo XX. GUSTAVO GILI, 2008

BAXTER-WRIGHT, EMMA [ET. AL.] Moda vintage: la evolución de la moda y el vestido en los últimos cien años. Barcelona: Parramón, 2008

BUXBAUM, GERDA (ed.) Iconos de la moda: el siglo XX. Barcelona: Electa, 2007.

CODINA, MÓNICA. “Crear moda, hacer cultura”. A: Ars Brevis: anuario de la Cátedra Ramón Llull Blanquerna, n. 10 (2004), p. 43-62. [1]

CODINA, MÓNICA; MONTSERRAT HERRERO (eds.) Mirando la moda: once reflexiones. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2004.

DELPierre, MADELEINE. Le costume: la haute couture de 1940 à nos jours. Paris: Flammarion , cop. 1991

Elio Berhanyer: 50 años de moda: exposició, Museo del Traje, CIPE. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2008.

FIGUERAS SERRA, JOSEFINA. Moda española: una historia de sueños y realidades. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2003.

FUKAI, AKIKO (ed.) Moda: una historia desde el siglo XVIII al siglo XX : la colección del Instituto de la Indumentaria de Kioto Taschen , 2006

GOLBIN, PAMELA. Madeleine Vionnet: puriste de la mode. Paris: Arts décoratifs , 2009

HERRERO, MONSERRAT. “Fascinación a la carta: moda y posmodernidad”. A: Nueva revista de política, cultura y arte. N. 72 (nov.-dic. 2000), p. 79-87.

Inspiraciones: Mariano Fortuny y Madrazo: exposició, Museo del Traje – CIPE. Direcció, Eloy Martínez de la Pera Celada; textos, Eloy Martínez de la Pera Celada [et al.]. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2010.

La mirada de Vogue: exposición. Editor, Javier Pascual del Olmo; directora, Yolanda Sacristán; subdirector, Javier Fernández de Angulo; comissari, Rafael Levenfeld; coordinació, María Fitz James Stuart. Madrid: Museo del Traje, Centro de Investigación y Patrimonio Etnológico: Ediciones Condé Nast, 2004.

Manus x machina: fashion in an age of technology. New York: Metropolitan Museum

of Art, 2016

MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. “La difusión de la moda en la era de la globalización”. A: Papers: revista de sociología, n. 81 (2006), p. 187-204. [2]

MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. “La moda en las sociedades avanzadas”. A: Papers: revista de sociología, n. 54 (1998), p. 129-137. [3]

MORALES, MARÍA LUZ. La moda: el traje y las costumbres en la primera mitad del siglo XX. Barcelona: Salvat, 1947.

Mutations: mode, 1960-2000. Exposició. Musée de la mode et du costume (París, França). Paris: Paris-musées, 2000.

NICOLÁS MARTÍNEZ, MARÍA DEL MAR. “Mariano Fortuny y Madrazo: vestidos y tejidos de la colección del Museo del Traje”. A: Indumenta: revista del Museo del Traje, n. 0 (2007), p. 113-122. [4]

PARICIO ESTEBAN, PILAR. “El encuadre de la moda en los diarios españoles de información general de ámbito nacional (1900-1994)”. A: Revista Latina de comunicación social, n. 28 (2000), p. 1-4. [5]

Paris-couture-années trente. Exposició. Paris-Musées : Sociéte de l'histoire du costume , cop. 1987

REMAURY, BRUNO (ed.) Dictionnaire de la mode au XXe siècle Paris : Regard , cop. 1996

RIVIÈRE, MARGARITA. Diccionario de la moda: los estilos del siglo XX. Barcelona: Grijalbo, 1999.

SAILLARD, OLIVER; DUCHÊNE, VIRGINE, MANESCAU, JACQUELINE. L'homme objet : la mode masculine de 1945 à nos jours. Marseille: Musées de Marseille , 1996

SCOPA-ZUCCHI, OSCAR (ed.). Vogue España 100 años de moda. Madrid; Barcelona; París: Condé Nast, 2000..

SICARD, MARIE-CLAUDE. Lujo, mentiras y marketing: ¿cómo funcionan las marcas de lujo? Barcelona: Gustavo Gili, 2007.

SMITH, PAUL JULIÁN. Contemporary Spanish culture: tv, fashion, art and film. Cambridge: Polity press, 2003.

URREA, INMACULADA. Coco Chanel: la revolución de un estilo. Barcelona: Ediciones Internacionales Universitarias, 1997

URREA, INMACULADA. Desvistiendo el siglo XX. Madrid: Ediciones internacionales universitarias, 1999

VÁSQUEZ ROCCA, ADOLFO. “La moda en la postmodernidad: deconstrucción del fenómeno fashion”. A: Nómadas: revista crítica de ciencias sociales y jurídicas, n. 11 (2005).

VILAR, MARÍA JOSÉ. Estética y tiranía de la moda. Barcelona: Planeta; Madrid: Editora Nacional, 1975.

VV.AA. Moda: una historia del siglo XX. TASCHEN BENEDIKT, 2012

WAUGH, NORAH. The cut of women's clothes 1600 – 1930 London: Faber and Faber, 1968.